

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē
Istoria**

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

XVII. Quomodo Imperator dum Antiochiae versaretur, homousianos
persecutus fuerit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

CAPUT XVII.

Quomodo Imperator dum Antiochiae versatur, homousianos persecutus fuerit.

Verum Imperator Valens mala quæ ex fame oriebantur parvi pendens, Antiochiam pervenit. Ibi dum moratur, eos qui Arianam opinionem aversabantur, hostiliter vexavit. Nam cum homousianos per universas fere Orientis Provincias Ecclesiis expulisset, cārē minime contentus, variis insuper suppliis eos affecit: multoque tunc plures quam antea ē medio sustulit, tum aliis mortis generibus, tum præcipue in fluvio eos necando.

Κεφ. ΙΖ.

Ως ὁ βασιλεὺς ἡ ἀντιοχεία θυμῷ φέρεται, πάλιν τὰς τοῦ αὐτοῦ στοῖ φροντικαὶ οἰδίποι.

Oλιμπία θρονίων Φροντίσας, ἐπὶ συνειας αὐλούχαιαν σύνθετην διατίθεται αὐτῷ, ἐπόρθετε τοις μηδενὶ οὐλαστοῖς τὸς τὸ οὐρανὸς Φροντίδας τῶν ἐκκλησιῶν χερὸν τῶν αὐλούχων πόλεων, σύνηρχετο τότε, αἷμα καὶ διαφοραὶ κολαστηρίοις ισχέατεν ἀπόλλιται πολλὰ πλείστων περιέργη, διαφέρει μανάτοις σύνθετοις, ἔξαιρέτας ἥπι πολαμά.

Κεφ. ΙΗ.

Πριν τὴν θυματήν θεραπεύεται τὸ θεραπεύοντα, τοῦ τοῦ πολιτῶν πιστεως καὶ παρρησίας, καὶ τῆς θεοποιίας.

Λεβέντος ἡ οἰακήν εἴδεσθη τὸ μετρόπολιν ἀγένετο εἰς τὴν πόλει τηναττούσαν μαρτύριον ἐτίλαμψεν καὶ σύνετεν, συνεχεῖτεν αὖτα συναρτησεις θεοποιίας, διὰ την θέτοπα αγάπητοι τοτε ιεροὶ ὁ βασιλεὺς ζάλης θελήσας, καὶ μαστιγίους απετεχθεῖς αἰρέσσως εἶναι τῶν συνένων τὸ πλῆθος, λέγετο τῇ χειρὶ πλήξαντι υπαρχον, ὅποι μηδενὶ περιέργητος ξέλουσαν καθεῖται αὐτοῖς ὡς ἡ ὑπαρχος συνενεργειαὶ τοιμος ἐν αὐτων ισχρεῖν τῇ βασιλεώς εἰρηναὶ γὰρ εἰσαγέται τοσάτων αἰδρῶν Φοβούρης ζελαζ, λαθράίως δηλοῖ, ὅπως αὖ μηδεὶς εἰπειται μαρτυρίῳ καταληπθεῖ, αἷμα περγίνησθεις, καὶ δὲ τῇ απελήπτῃ τοις γὰρ τῇ εἶναι εἰς τὸν ἐντίκελον τόπον συβρέον, ὡς ἡ ὑπαρχος συμ χειρὶ πολλῶν θυτῶν Πτίτο μαρτύρεον ἐποδειν, ὅπια πρώτων τῶν τε βασιλέως ὄγηλον, γωνιαὶ πενχροτὸν ἐαυτῆς παιδίον ἐπιχειρεῖσαν σα, Επὶ τὸ μαρτύρεον ἐπεχειρεῖ, καὶ διακοπή τοτάγμα τῶν δορυφορεύσιων τὸν υπαρχοῦσαν οὐτοῖς ὁ ὑπαρχος, περοσαὶ δαιμονίων τὴν γυναικα κελεύει, καὶ φοτεῖς αὐτήν, ὡς ταλαιπωρει γυναικα, περέχεις ἔτως αἰσθομας ἡ ἡ, ένθα, φοι καὶ οἱ ἄλλοι συντεχεσθαι ὁ ὁ, σοι δικηρεῖσθη, ὅποι ὑπαρχος μέλει παιδασαρι

CAP. XVIII.

De his que Edessa facta sunt, deque Prefecti contumelia: & de civium fide & constantia, & de pia quadam multiere.

Sed ea quæ Edessa in Mesopotamia facta sunt, nefas arbitror silentio præterire. In eaurbe illustris ac splendida est Basilica Thomæ Apostoli, in qua propter loci sanctitatem collecta sine intermissione celebrantur. Hanc Imperator videre cupiens, cum sciret universam convenientium multitudinem hæresin suam detestari, ipse manu sua Prefectum percussisse fertur, quod illos inde etiam expellendos non curasset. Prefectus autem contumeliā affectus, cum Imperatoris ira licet invitus obsequi pararet, nec tamen tantam hominum multitudinem interficere vellet, clam illos monuit, ne quis in Basilica remaneret; Sed nemo consilio ejus aut minis animum intendit. Postero enim die universi ad Basilicam confluxere. Cumque Prefectus cum ingenti militum numero ad Basilicam properaret, quo Imperatoris bilem expleret; paupercula quedam mulier parvulum filium manu trahens, contendit ad Ecclesiam, agmenque eorum qui Prefectum stipabant, perrumpit. Quod moleste ferens Prefectus, mulierem ad se adduci jubet, eamque compellat his verbis. O infelix muliercula, quo tam andaeter & inverecunde properas? Tum illa: quod, inquit, etiam alii properant. At Prefectus: non audisti, inquit, cunctos qui illic reperti fuerint,